

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515203029
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515203029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35787783, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava proti žalovanému K. E., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX K., občan SR v konaní o zaplatenie 3 813,25 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 764,80 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 29.11.2014 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur splatných vždy do 25.-ého dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 15.6.2015 žiadal aby súd zaviazal žalovaného k zaplatenia sumy 3 813,25 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,69 % ročne zo sumy 3 624,54 eur od 5.11.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 3 813,25 eur od 5.11.2014 do zaplatenia ako aj k náhrade trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že žalovanému poskytol dňa 29.1.2011 klasický spotrebiteľský úver vo výške 4 000 eur , ktorý sa zaviazal splatiť v 96 mesačných splátkach po 78,52 eur. Svoj záväzok vyplývajú zo zmlúv žalovaný riadne a včas neplnil, do spísania žaloby uhradil len časť dlžnej sumy a to sumu 2 235,20 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval.

Dňa 4.11.2014 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Dlh žalobu v sume 3 813,25 eur pozostáva zo sumy 3 624,54 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 168,19 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 20,52 eur z titulu dlžného poistného z úveru. Okrem toho žiada dohodnuté úroky z dlžnej istiny a úroky z omeškania od 5.11.2014 do zaplatenia.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Podaním doručeným súdu dňa 11.9.2015 žalobca ozrejmil spôsob výpočtu žalovanej sumy.

Pojednávania vytyčeného na deň 14.1.2016 sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili, svoju neúčasť ospravedlnili, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že so žalobcom uzatvoril úverovú zmluvu, poskytnutý úver použil na kúpu motorového vozidla. Priznal, že úver po tom, čo stratil prácu prestal splácať. Vzhľadom na svoju aktuálnu sociálnu situáciu, keďže je nezamestnaný požiadal o možnosť splácania dlhu splátkami.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to: zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 29.12.2011, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 11.11.2014 a doručenkou, informatívnym výpisom z obchodného registra žalobcu, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov, potvrdením prijatia splátok, výpismi z účtu a plánov amortizácie, sadzobníkmi poplatkov, ostatného spisového materiálu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Dňa 29.12.2011 účastníci konania uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, podľa ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 4 000 eur.

Z písomného vyhotovenia úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 96 mesačnými splátkami, splatnými k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka splatná dňa 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, termín konečnej splatnosti úveru - dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru, s mesačnou splátkou 78,52 eur, s úrokovou sadzbou 15,69 %, RPMN 16,87 %, priemernou hodnotou RPMN 18,29 %, celkovou čiastkou k zaplateniu 7 045,44 eur, celkové náklady spotrebiteľa nie sú uvedené.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb je rozdelená na tri časti. Prvá časť obsahuje Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, druhá časť obsahuje Zmluvu o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty a tretia časť obsahuje spoločné ustanovenia, v ktorej sú upravené poistenie, splácanie úveru, dohoda o zrážkach zo mzdy, následky porušenia povinnosti klienta, odklad mesačných splátok, zánik zmluvy, doručovanie, rozhodcovská doložka, odkaz, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je aktuálny Sadzobník poplatkov a reklamačný poriadok a ďalšie. Pričom tento text je písaný veľmi drobným ťažko čitateľným písmom.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky ani termín konečnej splatnosti úveru

Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd preukázané že, žalovaný čerpal úver v sume 4 000 eur dňa 13.1.2012 (čl. 34 spisu).

Žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy neplnil, preto žalobca listom zo dňa 11.11.2014 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 4.11.2014 a súčasne ho vyzval k úhrade sumy 3 813,25 eur pozostávajúcej z úverovej istiny 3 624,54 eur a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 188,71 eur. Žalobca vyzval žalovaného k úhrade tejto sumy v lehote 14 dní od doručenia tohto oznámenia. Oznámenie o zosplatení bolo žalovanému doručené dňa 14.11.2014.

Podľa žalobcom predložených listinných dôkazov žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu 2 235,20 eur (čl. 35).

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy k 29.12.2011 (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 ZoSÚ veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. 29.12.2011 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 3 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (kúpa tovaru), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.12.2011 neobsahuje všetky obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

V prvom rade v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. V zmluve je ako termín konečnej splatnosti úveru uvedený: dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru.

Ďalej podľa názoru súdu v zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Údaje konečnej splatnosti úveru a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jedny z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f), k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012, 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013, 6Co/345/2015 zo dňa 24.6.2015), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné tieto údaje uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či pri takomto termíne konečnej splatnosti úveru a spôsobe započítavania splátok úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o ukazovatele výhodnosti úveru.

Súd má za to, že žalobca si v úverovej zmluve neuviedol obligatorné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nesplnil si povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení a to jednak v úverovej zmluve neuviedol termín konečnej splatnosti úveru a nerozpisal žalovanému ako spotrebiteľovi splátku istiny, úrokov a poplatkov.

Je zrejmé, že žalovaný úver čerpal, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. f), a k/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

Na základe uvedeného má súd za to, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou sumou (4 000 - 2 235,20), teda na sumu 1 764,80 eur k úhrade ktorej sumy súd zaviazal žalovaného a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu z spotrebiteľského úveru.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného len k úhrade rozdielu neuhradeného úveru t.j. k sumy 1 764,80 eur a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol.

Žalobca žiadal priznať aj zmluvné úroky a poplatky.

Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov žalobca nemá právo na zmluvné úroky, ktoré si uplatnil v sadzbe 15,69 % ročne. Navyiac zmluvné úroky patria žalobcovi len do dňa mimoriadneho zosplatenia úveru, ku ktorému došlo dňom 4.11.2014. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj

rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998 z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvného úroku v sadzbe 15,69 % ročne.

Listom zo dňa 11.11.2014 žalobca vyzval žalovaného k úhrade do 14 dní od doručenia tohto oznámenia, oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 14.11.2014, lehota na dobrovoľné plnenie uplynula dňa 28.11.2014 a dňom 29.11.2014 sa žalovaný dostal do omeškania.

Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 29.11.2014 bola 0,5 % úrok z omeškania v sadzbe 8,5 %.

Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 8,05 % ročne z priznanej sumy od 29.11.2014 do zaplataenia a zvyšok žalobcom uplatneného zamietol ako nedôvodný.

Žalovaný vzhľadom na skutočnosť, že je v zlej finančnej situácii požiadal o možnosť splácania dlhu v splátkach. Žalovaný je nezamestnaný eur.

Vzhľadom na osobné, majetkové a zárobokové pomery žalovaného súd dospel k záveru, že nie je možné od žalovaného požadovať splnenie dlhu v paričnej lehote 3 dní (§160 ods. 1 prvá veta O.s.p.) pretože splnenie dlhu v tejto lehote vzhľadom na jej finančné možnosti a schopnosti nie je možné. Úhradou tohto dlhu naraz by došlo k ohrozeniu uspokojovania základných potrieb žalovaného. Preto súd v súlade s § 160 ods. 1 veda druhá povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach a vzhľadom na priznanú výšku tieto splátky stanovil na sumu 100 eur mesačne. Táto výhoda žalovaného uhradiť dlh v splátkach počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku je obmedzená tým, že pokiaľ žalovaný nebude plniť dlh riadne a čas, teda raz za mesiac neuhradí na účet žalobcu mesačnú splátku 100 eur, bude povinný uhradiť v nasledujúcom období celý dlh naraz, ktorá okolnosť je obmedzením u žalovaného v prípade jeho platobnej nedisciplinovanosti.

Trovy konania:

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri žalovanej sume 3 813,25 eur bol žalobca úspešný v sume 1 764,80 eur čo je 46,28 % úspešnosť, žalovaný v sume 2 048,45 eur čo je 53,72 % úspešnosť, z uvedeného vyplýva, že úspech žalovaného prevyšoval úspech žalobcu o 7,44 % a v takomto rozsahu má právo na náhradu trov konania od neúspešnejšieho žalobcu.

Žalovaný si však právo na náhradu trov konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva aby mu nejaké trovy vznikli, preto vyslovil, že mu právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).